

11. Az új tudományos eredmények összefoglalása, a munka értékelése tartalmi és módszertani szempontból, esetleges különvélemények, a bírálóbizottság állásfoglalása a nyilvános vitában vitatott kérdésekről:

A jelölt időszerű témát választott értekezésében. A megváltozott funkciójú és önkéntes elven szerveződő Magyar Honvédségben megjelenő állomány biztosítása új típusú kihívás elé állította a humán erőforrás-gazdálkodást. Ezt jól érzékeltette a jelölt a témaválasztásában, illetve a célkitűzéseiben. A jelölt hat fejezetben mutatta be értekezését.

A pályázó kellő érzékenységgel kezelte a kutatási témát, melyet személyes tapasztalataival gazdagított, bár helyenként ezek a megállapítások nem nyertek igazolást. Kutatómunkáját a szakirodalom elemzésével, adatbázisok feldolgozásával, dokumentumelemzéssel és empirikus kutatás módszerével végezte. Kellő mennyiségű szakirodalmat dolgozott fel, azonban számos – korábban sikerrel befejezett – empirikus kutatásra nagyobb súllyal is támaszkodhatott volna.

Az értekezés fejezeteinek tagolása, szerkezete alapvetően megfelel a téma jellegének, azonban a fejezetek között érdemben jelentős különbség van. A jelölt alapvetően megfelelt a forráskezelési követelményeknek, mindazonáltal időnként pontatlan. A beemelt és saját készítésű táblázatok többsége korrekt, néhány esetben azonban frissebb források is rendelkezésre állnak. A felállított hipotézisek, a felhasznált módszerek relevánsak a kapott eredményekkel. Az alkalmazott statisztikai eszközök összhangban vannak a kitűzött célokkal. A jelölt az elkészített disszertációval, bizonyította önálló problémafeltáró, elemző képességét. A nyilvános vitán a jelölt megfelelő vitakészséget mutatott, a feltett kérdésekre átfogó és meggyőző válaszokat adott. Különösen nagyra értékelte a bizottság a jelölt személyes tapasztalatainak bemutatását.

A jelölt értekezésében öt tudományos eredményt állított fel, melyek közül a bizottság hármat fogadott el, az alábbiak szerint:

1. Bizonyította, hogy bár a régió egészére vonatkozóan nem kulcsfontosságú (direkt és indirekt hatások) a honvédség munkaerő-piaci jelenléte, a kistérségek tekintetében – elsősorban a szerződéses katonai szolgálat határozott idejű foglalkoztatási formája miatt – folyamatosan megújuló munkaerő-igényével meghatározó tényező.
2. Bizonyította, hogy régiós szinten több más foglalkoztatási ággal szemben versenyképes a Magyar Honvédség, mint foglalkoztató. A megtartás tekintetében kimutatta, hogy a régióban lévő katonai szervezetek kiáramlási mutatói magasán az országos átlag felettiek és bár a kilépők utánpótlása megoldható lehet, a magas fluktuáció jelentős problémákat eredményez.
3. Toborzási adatokkal bizonyította, hogy a régióban lévő alakulatok által foglalkoztatott szerződéses létszám döntő többsége a régió határain belülről toborzódott, és figyelemmel a meglévő állomány mobilitási igényére a katonai szolgálatra jelentkezők létszáma tekintetében hosszútávon megfelelő utánpótlásbázis áll a honvédség rendelkezésére.